

nyiségű *munkaközi anyag* és a szervezéssel járó kiterjedt *levelezés* viszont jórészt fennmaradt. Továbbá Lencsés szorgos leletmentő munkája nyomán egy – valószínűleg nem végleges – tartalomjegyzék is előkerült, utólagosan beírt oldalszámokkal. Hogy ez a terjedelmes és egyenetlen színvonalú dokumentáció, a szükséges szelektálását-előrendezését követően, hogyan állt volna össze könyvvé, mit tartalmazott volna a monográfia *szerkesztett, lektorált, nyomdakész* kézírata, azt csak találgatni lehet. Erre természetesen Lencsés Gyula nem vállalkozott. Arra viszont igen, hogy összeállítja az el nem készült monográfia fellelt támpontok alapján nagy valószínűséggel rekonstruálható szerkezetét, beleillesztve abba a nyilvánvalóan átfogalmazásra, véglegesítésre, kifejtésre stb. szoruló kéziratokat, kéziratkezdeményeket. Könyvének több mint ötszáz oldalnyi kétharmadát a Dudar-monográfia interjú-jegyzeteket, kérdőívtervezetet, tanulmányokat, esetleírásokat, előadás-vázlatot, élménybeszámolót tartalmazó *rendezett és lehetséges* változata teszi ki, kiegészítve a munkatársak közt folyt levelezés közreadásával. Időnként átlapozásra ingerlő, az idők során többnyire értékessé érett művelődéstörténeti dokumentáció és forrásközlés. Alapjában véve érdekes olvasmány.

